

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

*XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН
Климовець В. В., здобувач вищої освіти
Мартинчук І. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

З початку 1990-х років «чеченське питання» проходить наскрізним мотивом російської внутрішньої політики та залишається маркером впливу РФ на зовнішньополітичній арені.

Відліком початку національно-визвольного руху в Чечні прийнято вважати 23-26 листопада 1990 року, коли відбувся Перший чеченський національний з'їзд (ЧНЗ), рішенням якого стало утворення незалежної чеченської держави. Звідси беруть початок події чеченської революції і прихід генерала Джохара Дудаєва до влади в республіці. Однак цьому передував період формування ідеології чеченського націоналізму і організаційного оформлення суспільно-політичних структур етносепаратистів. Мета цієї наукової розвідки полягає у аналізі взаємопов'язаних економічних, соціальних і демографічних процесів, що відбувалися в Чечено-Інгушетії в попередні історичні періоди та призвели до російсько-чеченських воєн кінця ХХ – поч. ХХІ ст.

Коріння чеченської проблеми сягає ХІХ ст., коли між Російською імперією та Великобританією велося суперництво за контроль над Чорним морем та його протоками. Знаряддя у цій боротьбі британці бачили кавказьких горян, яким постачали радикально-ісламістську літературу та зброю. Повстанці у європейській пресі зображувалися «борцями за свободу», емісари «черкесів» віталися в європейських урядах [7, с. 43].

Чеченці разом з іншими гірськими народами під проводом імама Шаміля вели активну боротьбу з російською армією впродовж півстоліття. Після закінчення Кавказької війни та полону Шаміля підтримка сепаратизму з боку Великобританії, Туреччини та інших країн припинилася, і на Кавказі запанував відносний мир. Жовтневий переворот 1917 р. знову розігрів ситуацію, але більшовики в короткий термін «навели лад». У роки Другої світової війни, незважаючи на те, що територія Чечні не була окупована нацистами, всі чеченці були звинувачені в колабораціонізмі. У 1944 р. Й. Сталін приймає рішення про депортацію чеченців в Казахстан. За часів М. Хрущова почалося повернення депортованих із заслання та зрівняння їх у правах з іншими народами СРСР. Чеченці змогли досягти висот у політиці, науці, економіці, наприклад майбутній лідер визвольного руху Джохар Дудаєв був генералом. Але республіка залишалася однією з найбідніших у РРФСР й існувала на дотації із центру. В результаті проголошеної М. Горбачовим перебудови відбулося різке послаблення партійно-державного контролю над ситуацією в країні, до влади в республіці стали рватися радикали-націоналісти з тих, хто зробив кар'єру поза Чечено-Інгушетією, оскільки місцева номенклатура була задоволена своїм становищем при КПРС [1, с. 154].

У 1991 р. Д. Дудаєв очолив виконком Загальнонаціонального Конгресу чеченського народу (ОКЧН), який розпочав створення паралельних органів влади в республіці та розігнав Верховну Раду Чечено-Інгушської автономної соціалістичної республіки (ЧІАСР).

27 жовтня 1991 р. у республіці під контролем сепаратистів пройшли вибори президента і парламенту, Президентом республіки став Джохар Дудаєв. Противники Дудаєва заявили про фальшування результатів виборів. 2 листопада 1991 р. П'ятим з'їздом народних депутатів РРФСР ці вибори визнано незаконними. 7 листопада 1991 р. президент Росії Борис Єльцин підписав Указ «Про запровадження надзвичайного стану в ЧІАСР». Після розпаду СРСР Джохар Дудаєв оголосив про остаточний вихід Чечні зі складу Російської Федерації та незалежність світської держави Чеченської Республіки Ічкерія (ЧРІ), яку не визнала жодна країна світу [4, с. 189]. У 1992 р. парламент Чечні прийняв конституцію республіки [2, с. 165].

17 квітня 1993 року Дудаєв оголосив про розпуск парламенту, конституційного суду та МВС, а 4 червня відбувся державний переворот. У конституцію внесено зміни, у республіці встановився режим особистої влади Д. Дудаєва, який тривав до серпня 1994 року, коли парламенту повернули законодавчі повноваження. Формується антидудаєвська опозиція – Комітет національного порятунку, а згодом Тимчасова рада Чеченської Республіки, яку підтримує Російська Федерація [5, с. 134]. З літа 1994 року у Чечні розгорнулися бойові дії між вірними Дудаєву військами та опозиційними силами. Вони супроводжувалися значними втратами з обох боків. Сили сторін були приблизно рівні, і жодна з них не змогла здобути перемогу [3, с. 234].

Можна констатувати, що гострота і складність чеченської проблеми має глибоке історичне коріння. До відкритого військового протистояння Росія і Чечня йшли майже 4 роки. Йшли кожна своїм шляхом, але переживаючи схожі процеси, що зумовлювали неминучість майбутнього зіткнення.

Список використаних джерел:

1. Кольев А. Н. (Савельев А. Н.). Чеченский капкан. — М.: Библиотека Конгресса русских общин, 1997. — 208 с.
2. Левченко Ю. Г. Просто война. Первая чеченская // Альманах «Войны, история, факты». — 2003.
3. Мьяло К. Г. Россия и последние войны XX века (1989-2000). К истории падения сверхдержавы. — М.: Вече, 2002. — 480 с.
4. Норин Е. А. Чеченская война. — М.: Чёрная сотня, 2021. — Т. 1. 1994-1996. — 352 с.
5. Рунов В. А. Испытание Чеченской войной. — М.: Вече, 2016. — 358 с.
6. Трошев Г. Н. Моя война. Чеченский дневник окопного генерала. — М.: Вагриус, 2001. — 211 с.
7. Galeotti M. Russia's Wars in Chechnya 1994-2009. — Oxford — New York: Osprey Publishing, 2014. — 96 p.

ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА
Ксьондзик С. М., здобувач ступеня вищої освіти «магістр»
Давидюк Р. П., доктор історичних наук, професор кафедри історії України
Рівненський державний гуманітарний університет

В'ячеслав Чорновіл увійшов в історію як символ української національної ідеї, як один із тих, хто сміливо виступав на захист прав людини в СРСР. Він не став президентом України, але став її національним героєм [1, с. 3].

Важливе місце в дослідженні діяльності В. Чорновола займають його твори, дослідження, статті, листи, рецензії тощо. Першим із цього списку виступає студентське дослідження творчості Б. Грінченка. На цю тему він підготував дипломну, а згодом і кандидатську роботу. Думки про роль та значення творчості Б. Грінченка та інших українських Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

письменників відзеркалюють різні статті («Великий народний поет», «Проти темряви», «Жадання пута розбивати», «Борис Грінченко на ниві народної освіти», «Очіма видатного публіциста та ін.). В цих працях В. Чорновола чітко прослідковано зародження національної ідеї та переосмислення статусу України в тогочасних умовах. Частина робіт, опублікована у першому томі зібрання його творів [5].

Для розуміння поглядів дисидента вагоме місце мають його твори на правозахисну тематику, як то «Правосуддя чи рецидиви терору?» (1965 р.), «Лихо з розуму (Портрети двадцяти «злочинців»)» (1967 р.). Написані вони були насамперед, як реакція на беззаконні дії радянської судової системи, масові арешти та обшуки української інтелігенції. Тексти двох праць опубліковано в другому томі зібраних творів В. Чорновола [10].

Зважаючи на вкрай гостру позицію та абсолютну незгоду із діями режиму, описаних в вищезгаданих творах та відмови свідчити в суді проти братів Горинів, В. Чорновіл став фігурантом відкритих проти нього кримінальних справ. Перша, 1966 р., відкрита за відмову свідчити в суді, завершилась вироком: три місяці виправних робіт. Укладання документальної збірки «Лихо з розуму» призвело до другої кримінальної справи, 1967 р., та засудження дисидента на три роки ув'язнення в таборах суворого режиму. Третю справу відкрили у 1972 р. у час «великого погрому» опозиційного руху в УРСР. В. Чорновіл був засуджений на 6 років позбавлення волі у виправно-трудова колонії суворого режиму з подальшим відбуттям трирічного заслання. Основним пунктом його звинувачення було редагування підпільного самвидавчого журналу «Український вісник» [3, с. 46]. У рік завершення відбуття цього терміну, у 1980 р., дисиденту не дозволили вийти на волю, вчергове засудивши за сфабрикованою справою про звалтування. Матеріали кримінальних проваджень проти В. Чорновола дозволяють глибше зрозуміти його погляди, переконання і наполегливість у боротьбі за українські ідеали, є важливим складником у розгляді становлення політичного та правозахисного діяча.

Редагований В. Чорноволом часопис «Український вісник» став одним із основних видань українського руху опору в 60-70-х рр. Він редагував це видання з 1969 до 1972 р., підготувавши за цей час 6 випусків. На сторінках «Українського вісника» друкували документи українського самвидаву, велася хроніка арештів, судів та переслідувань опозиціонерів [1, с. 49]. У підготовці матеріалів до цих видань долучалось багато діячів тодішньої української інтелігенції. Згадані випуски потрапляли за кордон, поширюючи інформацію про радянські переслідування українців по всьому цивілізованому світові.

Повернувшись у 1986 р. із заслання, В. Чорновіл відразу розпочав підготовку до відновлення журналу. У 1987 р. вийшов сьомий номер «Українського вісника». Основне видання українських дисидентів виходило до 1989 р., світ побачив восьмий, спарені дев'ятий-десятий, одинадцятий-дванадцятий та тринадцятий-чотирнадцятий випуски [3, с. 73]. Редаговані В. Чорноволом статті для «Українського вісника» зібрані у третьому томі зібраних творів автора [6].

Серед джерельної бази дослідження життєдіяльності В. Чорновола, з огляду на його довготривале перебування у таборах, вагоме місце займає листування дисидента. Виокремимо листування з дружиною Атеною Пашко, сестрою Валентиною Чорновіл та батьками. Крім цього, систематично тривало листування з іншими політв'язнями та дисидентами. Багато листів демонструють правозахисну спрямованість, насамперед йшлося про права політв'язнів та введення статусу «політв'язень». Перебуваючи у засланні, В. Чорновіл не покидав літературознавства, часто писав рецензії і критичні зауваження до нових літературних творів, які йому передавала дружина чи сестра.

Ведучи активну правозахисну діяльність, у 1988 р. В'ячеслав Чорновіл став одним із засновників Української гельсінської спілки. Він брав активну участь у розробці статутних документів, зокрема «Декларації принципів УГС». Крім того, він ініціював випуск «Листка прес-служби УГС», ставши автором та редактором більшості матеріалів. Документи, звернення, положення, друковані видання, які випускала УГС демонструють оформленням правозахисної діяльності та погляди В. Чорновола.

Ще однією організацією, до створення якої має безпосереднє відношення В. Чорновіл став Народний рух України (НРУ). Утворена серед українських письменників у 1989 р. організація зазнала значного впливу діячів УГС, насамперед у радикалізації поглядів, створенні чіткої структури та статутних документів. Багато документів, пов'язаних з діяльністю НРУ залучено Г. Гончаруком у праці «Народний рух України. Історія» [2].

Діяльність В. Чорновола у період передвиборчої компанії до Верховної ради УРСР та Львівської обласної ради ілюструвала його як політика з твердими українськими переконаннями та призвела до обрання його народним депутатом, головою облвиконкому та головою Львівської обласної ради. Увіразнює політичні погляди, переконання та бачення шляхів розвитку незалежної України вивчення матеріалів його передвиборчої компанії як кандидата на посаду президента України та подальшої діяльності у розбудові демократії. Важливими є матеріали законопроектів, ухвал, звернень, пов'язаних з діяльністю тих законодавчих і виконавчих органів влади, де працював В. Чорновіл, а також його інтерв'ю, статті та спогади. Доробок політика і громадського діяча періоду незалежності України зібраний низці томів його праць. Сьомий том його праць охоплює публіцистику 90-х рр. (виступи, статті) [13], восьмий том - матеріали пов'язані з роботою у Верховній Раді України, інтерв'ю [9], дев'ятий том - журналістську діяльність кінця 90-х рр. [14]. У десяти томах праць В. Чорновола знайшлося місце для більшої частини творчого доробку діяча [5 - 15]. До редакційної колегії цього видання увійшли дружина Атена Пашко, сестра Валентина Чорновіл, син Тарас Чорновіл та інші діячі, котрі співпрацювали і добре знали відомого дисидента, журналіста, політика [5, с. 4].

Таким чином, діяльність В. Чорновола висвітлюється різномірною джерельною базою. Значна частина доробку дисидента схарактеризована у 10-ти томному виданні зібраних творів, що дає змогу дослідникам ефективно вивчати не лише його життя та творчість, а й ілюструє особливості радянського часу та початки епохи утвердження незалежності України.

Список використаних джерел:

1. Главацький М. В'ячеслав Чорновіл. Київ: Вид. група КМ-БУКС, 2016. 144 с.
2. Гончарук Г. Народний Рух України. Історія. Одеса: Астропринт, 1997. 380 с.
3. Дервінський В. В'ячеслав Чорновіл. Нарис портрета політика: Монографія. Тернопіль: Джура, 2011. 224 с.
4. Українська інтелігенція під судом КГБ. Матеріали з процесів В. Чорновола, М. Масютки, М. Озерного та ін. Мюнхен: Сучасність, 1970. 248 с.
5. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 1. Літературознавство. Критика. Журналістика; упоряд. Валентина Чорновіл. Київ : Смолоскип, 2002. 640 с.
6. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 3 / упоряд. Валентина Чорновіл. Київ : Смолоскип, 2006. 976 с.

7. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 4. Кн. 2. Листи / упоряд. М. Коцюбинська, В. Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2005. 1068 с.
8. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 5. Публіцистика, документи, матеріали «Справи № 196» (1970–1984) / упоряд. Валентина Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2007. 912 с.
9. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 8. Статті, виступи, інтерв'ю (січень 1993 – грудень 1995) / упоряд. Валентина Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2012. 1088 с.
10. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 2. «Правосуддя чи рецидиви терору?», «Лихо з розуму». Матеріали та документи 1966–1969 рр. / упоряд. Валентина Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2003. 908 с.
11. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 4. Кн. 1. Листи / упоряд. М. Коцюбинська, В. Чорновіл. Київ : Смолоскип, 2005. 990 с.
12. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 6. Документи та матеріали (листопад 1985 – квітень 1990) / упоряд. Валентина Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2009. 1050 с.
13. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 7. Статті, виступи, інтерв'ю (березень 1990 – грудень 1992) / упоряд. Валентина Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2011. 1080 с.
14. Чорновіл В. Твори: у 10 т. Т. 9. Статті, виступи, інтерв'ю (січень 1996 – грудень 1997) / упоряд. В. Чорновіл. Київ: Смолоскип, 2014. 1008 с.
15. Чорновіл В. Твори : у 10 т. Т. 10: Статті, виступи, інтерв'ю (січень 1998 – березень 1999) / упоряд. В. Чорновіл. Київ : Смолоскип, 2015. 673 с.

МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Кучеров Г. Г., кандидат історичних наук, доцент кафедри соціальної роботи, психології та соціокультурної діяльності імені Т. Г.Сосновської

ІРЗВО «Кам'янець-Подільський державний інститут»

У соціокультурному аспекті мемуари є свосереднім феноменом культури, який відображає суспільну активність осіб, які прагнули відобразити події через призму власного сприйняття та оцінки. Створюючи мемуари, їхні автори не лише фіксували (закріплювали) інформацію про події, учасниками, свідками чи спостерігачами яких вони були, а й залишали нащадкам специфічну писемну пам'ятку минулого, що дозволяє вивчати як ситуацію в суспільстві загалом, так і духовний світ певних осіб, що становлять цей соціум, зокрема.

Серед спогадів очевидців і безпосередніх учасників просвітницького руху на території Правобережної України першої чверті ХХ ст. виділяються праці В. Приходька, М. Шаповала, У. Самчука, Г. Костюка тощо. Зважаючи на буремні події Української революції (1917-1921 рр.) та громадянської війни у державі, знищення у зв'язку із цим значної частини історичних матеріалів і документів, які мали відношення до українського визвольного руху, важливими є спогади В. Приходька. У розділі “Перша Подільська “Просвіта” він розповідає про обставини утворення товариства у м. Кам'янець-Подільському у 1906 р., яке, за висловом автора, “стало осередком культурно-освітнього і національного-політичного українського руху на Поділлі” [1, с. 107]. В. Приходько аналізує діяльність відомих членів подільського товариства К. Солухи, Ю. Сіцінського, М. Яворовського, С. Іваницького та ін., велику увагу звертає на проведення “Просвітою” культурно-освітньої роботи у селах повіту. Значне місце у роботі приділено наведенню фактів про взаємовідносини просвітян та царської адміністрації.

Представник української діаспори М. Шаповал, будучи прихильником революції, членом соціал-революційної партії, неоднозначно оцінював діяльність “Просвіт” у 1917-1923 рр. З одного боку, він виступав проти цих товариств у тих випадках, коли вони видавали літературу про церковних діячів, українських гетьманів або вихваляли тогочасний суспільний устрій. З іншого, на думку М. Шаповала, “Просвіти” могли стати корисними лише у тому разі, коли б захищали інтереси селян і робітників та здійснювали “соціально-революційну” просвіту. До цього часу автор вважав їх шкідливими “фортецями української буржуазії” [2, с. 155]. З огляду на партійну приналежність М. Шаповала, такі погляди зрозумілі. Проте зрозуміле й інше: автор був недостатньо обізнаний щодо конкретної діяльності сільських просвітян, і це не дало йому можливості дати більш об'єктивну оцінку їхньої роботи.

У. Самчук у своїх спогадах “Волинь” (3-а частина) аргументовано доводить, що роль “Просвіти” у відродженні національно-культурного життя у краї була вагомим. Головний персонаж трилогії В. Довбенко із однодумцями докладає усіх зусиль, щоб отримати дозвіл царської влади на влаштування вистави. Автор зображає сільських просвітян, які завзято будують сцену, організують хор тощо [3, с. 34–42]. Наводить конкретні факти з історії просвітницького життя, зокрема, діяльності читальні, що, безумовно, сприяє формуванню більш повної уяви дослідників про функціонування товариств “Просвіта” на Волині.

Виходець із с. Боришківці Кам'янецького повіту Подільської губернії Г. Костюк на сторінках своїх мемуарів “Зустрічі і прощання” згадував про події, які відбувались у селі до повалення самодержавства. Найважливішою із них уважав утворення читальні, названої селянами “Просвітою”. Автор зазначав, що велику роль у поширенні культурно-освітньої роботи у сільській місцевості відіграв подільський земський лікар П. Блонський, котрий забезпечував навколишні населені пункти журналами й книжками через своїх пацієнтів й однодумців і цим сприяв поповненню літературного фонду в осередках. Більше того, як свідчить Г. Костюк, все легальне й нелегальне українське політичне життя Поділля між двома революціями зосереджувалося саме навколо П. Блонського. Цікавими є також спогади дослідника про місцеве товариство “Просвіта”. Автор відзначав його діяльність в умовах гетьманату [4, с. 24–26].

Серед інших мемуарів заслуговують на увагу також праці О. Войнаренка [5], Д. Дорошенка [6] та ін.

Зазначена мемуарна література спеціально чи дотично присвячена становленню і діяльності просвітницьких товариств на території Правобережної України. Закордонні дослідники української історії накопичили вагомий цінний матеріал, який дозволяє з'ясувати певні аспекти зазначеної проблеми. Література, незважаючи на певний рівень суб'єктивної оцінки авторів, обмеженість джерельної бази, має велике значення для створення повної картини діяльності “Просвіт” Правобережної України.

Список використаних джерел:

1. Приходько В. Під сонцем Поділля. Спогади. Ч.1. Вид.4. Нью-Йорк, Мюнхен: Криниця, 1967. 184 с.

Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горопаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваколюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горопаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. С. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леошек О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.....	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурчак Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ III РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкova Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРІЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрелець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК.....	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ.....	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ.....	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ.....	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Северова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН.....	151
Ксьондзик С. М., Давидок Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА.....	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.....	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ.....	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.....	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ.....	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Северова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ ХVІІІ- ХІХ СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180